

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

D ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Plau. in Stich. Præcurri: vt nūciarē nunciū
exoptabilē. Ce. ad Vir. Excucurristi a neapoli.
Currus. Req. in dic. Curis. Curruca. Ibidē
Cursum. Ibidem. Curula. Ibidem.
Curule. Ibidem. Curules. Ibidem.
Cutis. Requi. in dicti. Cautes.

D ante A

Dama cū vnico m scribit: nec ex de & man^o cōponit quasi de manibus effugiat ut ridiculus sōnauit Vgu. sed græcū δαμα est vocabulū: rā mascu. q̄ scēmi. apd nos ge. teste Ser. Vir. in bucco. Cū canibz timidi veni ent ad pocula damæ. Hora. in .i. car. Et si periecto pauidæ natarūt æquore damæ. & format p diminutionē Damula.

Damno. nas. ybū actm regit a pte post: & post accm: gum vel ablm: simili q̄q: mō oia yba ad damnationē: accusationē: reprehensionē: moniti onē p̄tinentia cū accō: & post cū grō siue abltō iūgunt: vt moneo te tui officiū vltuo. Moneo tamē etiā dāos accōs regit diuersos. Est aut dā nare (vt interpretat Marcel.) dāno afficere: exhæ redare: necessitate cōstringi: morti dare. Tul. in Verrē. Homo vita atq; factis oīm iā opinione dānatus. Vir. ænei. iij. Nōdū in flauū Proserpina vertice crinē Abstulerat: stigioq; caput dā nauerat orco. Damna reitem p liberare ponit. Vir. in bucco. Dānabis tu quoq; votis: id est li berabis. Cice. Tusculanaz. i. Rerū naturā q̄ er rorē damnare maluimus nostrū. i. liberare.

Damon. Require in dictione Damon.

Damula. Require in dictione Dama.

Dano danis. p do das veteres dixerunt: testibus Pompe. & Marcel. vnde & Plau. ait in Pseudu lo. Cui seruitutē dñj danunt lenoniā.

Danubium. Require in dictione Danubius.

Danubius cū vnico n: & danubiū declinari pōt. Ser. Ister fluuius Schythiæ est: qui & danubius noiat. Fe. Adubanū danubiū. Salust. Nomēq; danubiū habet: vt ad germanoz terras attigit

Dapes. Require in dictione Daps.

Daps scē. gñis est: nec a do das deducit: vt Vgu. & Catholi. somniarūt. Sed auctore Festo a gre co tractū est: qd apud illos δαψ scribit. Et (vt scribit Festus) apud antiquos daps dicebat res diuina: quæ fiebat aut hyberna semēi: aut ver na. Verū (vt tradit No.) nō tm opiperos appa ratus aut religiosos dapes signare habet: s; etiā vitabiles qñq; & infames cybos: dicēte Virgi. Dapibus vinoq; sepultis. Idē in bucco. Quas il li philomena dapes: quæ dona parit. Vgu. de clinat hæc daps vel dapes in recto.

Dares p̄priū viri nomē: facit in grō daris vī da retis. Vir. ænei. v. Precipitēq; Daren ardēs agit æquore toto. Idem in eodē. Creber vtracq; ma nu pulsat: versatq; Dareta.

D ante E

Debilis notū est qd fcat. Enni^o tñ li. viij. etiā de bilo hō p debilis ptulit: vt refert Marcel.

Debile. Require in dicti. Debilis.

Decēber bris i recto veteres ptulerūt: teste Prisc.

Decembris. Require in dicti. December.

Deceo ces cū accō cōstruit. Oui. meta. vi. Admo uiq; preces: quaz me dedecet vsus. Idē in reme dio. Lude: decēt animos mollia regna tuos. De cet implonale a pte añ accm expostulat: & nō nunq; datiuū: vt est apud Terentiū. Facite ita vt vobis decet.

Decet. Require in dictione Deceo.

Decor. Require in dictione Decus.

Decoro. Ibidem

Decorus. Ibidem:

Decimus cū i: & decumus cū u enunciari potest.

Plau. in Amphi. Alter de decumo post mense nascet puer. Macro. i satur. luuenidicos veterz virorū edecumatos ex multis libris.

Decumus. Require in dictione Decimus.

Decudes. Req. i dic. Decuriones Decures. Ibidē

Decuriones: decures: decudes: qui scz decē p̄sunt

in vno scato accipi p̄nt: auctore Pompe. Var.

dicat decuriones esse singulares & decuriæ p̄ri

mos: ita vt a decuria decurio deriuat: qd tñ li.

elegan. Lau. improbat. At vō Fronto decuri

onē turmæ p̄esse voluit. Sed domi qz decurio

dicat nomē quoddā p̄posituræ significas: di

cēte Suetonio in Domitiano. Satorius decurio

cubiculariorū. Et hoc, quidē apud Romanos:

in municipijs autē idē est decurio: qui Romæ se

nator. Nam qui in senatu & consilijs reipubli

cæ interesse poterant: decuriones erant. Vnde

Cice. p Sexto ait. Recita quæso Sexti qui decre

uerint Capuæ decuriones. Quid autē differentiæ

est inter decurionē Romanū & municipale ex

epistola quadā Plinij iunioris in primo lib. de

clarat ita dicentis. Esse autē tibi centūmiliū nū

mū censū satis indicat: qd apud nos decuriōes:

Igitur te: vt nō decurione solū: verū etiā equite

Romano p̄sruamur offēro tibi ad implendas

equites Romani facultates trecētamilia nūmū.

Illum etiā Romanū decurionē: qui scz decē p̄est

equitibus: longe p̄stare cæteris decurionibz:

quibus ipse etiā eques romanus p̄stet.

Decus neu. ge. est. & corripit in obliquis co syl.

Vir. ænei. v. Oblitus decorisq; sui: sociumq; sa

lutis. Similiter decorus. ra. rum. mediā corripit

& decoro. ras. verbū. Sta. in Thæ. Terrarū de

cora alta viri: decoriq; iugales. Hor. At bñ nū

matū decorat suadela venusq;. Ab eo q̄ ē dec^o

fit hic & hæc decor: teste Priscia. qd quidā triū

dicunt esse generū. Salusti. Equis & armis decoribus: & simili modo co syllabā corripit. Neuius in carmine belli punici. Magnāq; domū decorēq; ditem Vexarant: vbi corē pes iambus est: duabus cōstans syllabis: vna breui: altera longa. Decor mascu. gen. co syllabā in obliquis producit. Vir. lib. ænei. v. Et Dorycli coniunx diuini signa decoris. Pari modo decorus adiectiuū: & decoro verbū mediā produciunt syllabā. Hora. in sermo. Ne sit facies vt sæpe decora: Moli sulta pede.

Defero defers regit post se accm: i alio aut fcatō: dariuo iungit. Hiero. in Deutorono. ca. xxviii. Adducet sup te dominus gentē procacissimā: quæ nō deferat seni: nec misereat paruuli: id est honoret senem.

Deficio deficiis quādo neutrale est dariuū postular: vt pecunia mihi defecit: & nōnūq; absolute ponit: vt hic præ senectute deficiit. Quādo autē est trāsitiuū accō iungit. Vir. geor. i. Nō ē lenis nō deficiit humor. i. defert: seu derelinquit. Definire cū vnico f post e: est quasi finē dare: disfinire aut cū duplicato f post i: est hoc ab illo finiēdo ac partiēdo distinguere.

Defraudo & defrudo dici pōt: auctore Priscia. lib. ii. Defrudo. Require in dictione Defraudo.

Degener: teste Priscia. lib. v. cōis ge. est: qd tamē lib. vii. trium tradit esse generū. Nā in abltō singulari degenerare facit vel degeneri. Luca. Si me degeneri strauissent fata sub hostes. Is dicit qui maiorū suorū moribus non respondet.

Dego. gis. abltō iungit cū ppositione in vel sub & nōnūq; p agro ponit: & accm postulat: vt vltimā hic degit ætatē: Quādoq; etiā p minuo vsurpat: teste Nonio: & cū accō construit: dicē te Plau. in Aulularia. Nūc ego istū soror laborē degam tibi. i. minuā. Aliquādo dego fcat id qd detraho. vñ idē Plau. ait in Epidico. Degit corium detergo tuo: id est detrahit: vt Marcel. interpretatus est.

Dei & dij cum duplicato i: teste Priscia. dicit. Luca. lib. vi. Ovtrina celiq; deis heribq; liceret.

Deiphylus cum i latino in secunda: & y græco i penultima sylla. & vnico l scribit. Propriū fuit viri nomē Stheneli amici: teste Home. lib. Illiados. v. Delphylus cū i latio vtrobq; & vnico dici potest dei amic⁹. Iuue. saty. iij. Protogenes aliquis: vt Delphilus aut Erimantus. Dysphilus cū y græco in prima: & i latino in media syllaba: & vnico l dici potest malus amicus.

Delectat. Requi. in dicti. Delecto.

Delector. Ibidem.

Delecto delectas accō iungit: delector deponens cū abltō construit: mediante ppositione in vel de. Delectat impersonale regit a pte ante accusatiuū: & post cū infinitiuo iungit.

Deleo deles verbū: facit in pto deleui & deliui: in supino deletū & delitū: teste Diome Var. inducente dicentē. Pecorina delitæ litteræ: q & caluū refert in prima epistola ad vxorem scripsisse in vna delita: pro deleta.

Delicia. Require in dictione Delicium.

Delicium in singulari nu. neutri ge. est: in plurali y o scemi. Plautus etiā foeminino gen. singu. numero protulit: quom dixit. Mea voluptas: mea delicia. Delicia item foemi. gen. tignū dicit quod ad regulas angulares infirmas versus sa fugiatū collocat: vt scribit Festus.

Delphin. Require in dictione Delphis.

Delphi. Ibidem.

Delphini. Ibidem.

Delphinus. Ibidem.

Delphis & delphin in recto declinari pōt: testib⁹ Priscia. & Ser. Delphi tam pro oppido q p oppidanis plurali tm nume. declinat: sicut Rubi: Volicini: Gabij. Leontini: Fundi: Thurij: Circcei: Sturni: Arpi: Argi: Pirgi: Puteoli: Calisoli: Scuppi: Phillippi: Stobi: Gomphi: Vobi: Simi: sthi: Aparij: Cobi: Nicij: Omni: Mori: Adari: Aenei: Hirpini: Adani: Polybji: Malichi: Zeno: bji: Cuni: Argari: Coli: Procuri: Quæ ferme omnia apud Ptolemæū inuenies. Delphin etiā delphinus in recto p pisce dici pōt. Luca. Nec placet ingert⁹ qui prouocat æquora delphin. Vir. Orpheus in siluis: inter delphinas Arion. Accusatiuus græcus pluralis est. Iuue. saty. iij. Quanto delphinis balæna britannica maior. Idē saty. vi. Consulit ante falax: delphinorūq; colūnas. Delphini populi quidā sunt Liguri. Dæmon cum æ diphthongo: & hoc demonium declinari potest. Damon cū vnico m: propriū fuit philosophi nomen. & a Virgi. pro quodā pastore ponit: dicente in buccolicis. Nō ego te vidi damonis pessime: caprū Excipere insidijs multum latrante lycisca.

Demonium. Require in dictione Dæmon.

Demū significat post: quinetiā demus apud Latinū: referēte Festo lectum est. Alij (vt subdit) demum p dumtaxat posuerunt.

Denfeo. Require in dicti. Denso.

Denso densas prima: & denso densis tertia coniugatione declinari potest. Varro in mysterijs. Sed tibi fortasse aliquis molit & densit. Lucan. lib. iij. Denfaturq; globus quantū pede prima relato. Denseo denses secundæ coniugationis: & neutrale trāsitiuū est verbū. Virg. georgicorū pri. Et Iuppiter humidus austris Denset: erant quæ rara modo. Idē lib. æneidos. x. Postremi addensent acies. Quæ oia nihilominus & ipse Priscia. annotauit.

Descendo facit in præterito descendī: teste Priscia. accuā descendidi: teste Gel. lib. vii. noctū aut.

Desipio desipis ablatiu iungit: & nōnunq̄ grō
ut est apud Plau. in Epidico. Desipiebā menus:
quom illa scripra mitterem: pro mente.

Dextera & dextra i recto dici pōt: & facit in dō
plu. & abltō dextris: vel antiquoq; more dex-
trabus: ut scribit Nonius. Vnde & Laberiu re-
fert dixisse in Odissea. Deq; manib; dextrabus.

Dextra. Require in dictione Dextra.

Dextrouorsum. Require in dictione Dextrorsū.

Dextrorsum & dextrouorsum: p dextrouersū
dici potest: teste Prisc. Plautus in Rudente. Sed
dextrouorsum auersa est in malam crucem.

D ante I

Diabolus cū i latino scribit: Nec ex dia & bolus
componit: q̄si duos bolos capiens corpus. s. pe-
ctoris & aīam: ut cū Catholico ridiculus som-
nauit Vgu. Sed a δῖα & λω: qd̄ est crimi-
nor descendit: vnde & criminator dicit.

Diaconus. Reg. i dic. Diacon. Diaconiū. Ibidē
Diacon cū i latio & c exili: & diaconus i recto de-
clinari pōt: Sili mō subdiacon subdiacon: hy-
podiacon hypodiaconus: archidiacon archidi-
aconus. Diaconū p ordine vel dignitate diaco-
ni ponit: qui & diaconatus dicitur.

Diaconus. Require in dictione Diacon.

Diadema hui? tis cū i latio: & hęc diadema hui?
mæ. teste Prisc. declari pōt: ornamētū ē capitis.

Diana cū i latio scribit. & primā syl. indifferentē
haber. Vir. ænei. i. Exerct Diana choros. Idem
æneid. vii. Ipse deū antiquā genitor Callidona
Dianæ. Fuit Iouis filia: quæ a cretensib; lingua
græca dicta est. Dictynna cū i latio in prima &
æ exili: & y græco in media syl. & duplicato
n. Vñ Tibul. i elegia ad Priā. Perq; suas ipune
finit Dictyna sagittas. Quare & mons vbi sua
fuit Dictynæ ædes Dictynnus mō cōsili voca-
tus est. Dictynna vrbs est in ægypto: a qua nō
nulli Dianā dictā esse Dictynā volūt. Vñ Dio-
do. ait. Afferūt quoq; supior; Herculis operū
impēsiq; honoris in ægypto vestigia esse ab eo
cōditā ciuitatē Britomartē: quā dictynā dicūt.
Erpaulopost. Cōsuetudine Dianæ viebat: qd̄
causā p̄buit: ut quidā dictynnā Dianāq; eandē
esse existimarēt. Alij dixerūt Dictynnā lunā: vñ
Vir. ad Messallā. Alij q̄ notior es: Dictynnā
dixere tuo de noīe lunā. Dianæa cū i latino: &
æ diphthō. dicit a nostris mens siue intellectus
Vñ etiā ab oratorib; p quadā figura ponit: q̄
sensum magisq; verba designat: dicēte Quin. li.
i. Figuras quæq; lexis: quæq; dianæas vocāt.
Dione hui? nes. cū i latino: fuit Oceani & Te-
thios filia: teste Hesio. in Theogonia. Ac Vene-
ris mater: ut Laſtan. grāmaticus testat: & Ser.
a qua Venus ipsa etiā Dione cognominata est
Claudi. de raptu Proserpinæ sic. Venerē quæ-
rat deserta Dione: p Veneris matre hic ponit.

Pro ipsa aut Venere Diones filia. Qui. lib. fast.
v. Hyppolite infelix velles coluisse Dionē: & ē
Venerē. Syl. li. xiiij. Numen erat celsæ puppis
vicina Dione. Dion cū i latio p̄priū viri nomē

Dianæa. Require in dictione Diana.

Diarium. Require in dictione Dies.

Diceo. Requi. in dicti. Dico.

Dico. cis. tertia: & diceo. ces. secūda cōiuga: teste
Marcel. veteres prulere: vnde & Neuiū inducit
dicentē. Primū qd̄ dicebo recte: secūdū qd̄ dice-
bo eo melius. & pducit primā. Ouidi. lib. iij. de
ponto. Hoc duce prædico varicinorq; deo. & a
dictū supio fit hoc dictū: qd̄ dicit: ut Vgutiois
verbis vtar: & hic dictus hui? dictus actio ipsa
vel passio dicēdi. Dico. cas. primæ cōiu. primā
cor. Vir. Cōiugio iūgā stabili p̄priāq; dicabo
Dictynna. Reg. i dic. Diana. Dictynnus. Ibidē
Dictū. Requi. in dic. Dico. Dictus. Ibidem.

Didyme hui? mes. cū i latino in prima: & y græ-
co in secūda syl. scribit. Insula est in mari Sicu-
lo: vna ex Acolijs: teste Prole. De qua meminit
Qui. lib. meta. vii. dicens. At non Olearos: di-
dymæq; Didymæ pluralis nu. eadē scriptura
& cū ædiph. in vltima syl. insulæ sunt Aphri-
cæ: & Aegypto adiacēt: ut idē Prole. ostendit.
Didymus eadē scriptura p̄priū fuit viri nomē
Didymi eadē scriptura: mōtes sunt scelicis Ara-
biæ: ut testis est Prole. Dindymus cū i latino in
prima syl. sequēte n: & y græco in secūda in sin-
gulari nu. mascu. gen. est: in plurali y o neu. &
si Tortel. plurali tm numero declinari p̄cipiat.
Qui. lib. fastoq; iij. Dindymon & Cybelen: &
amcēnā fontib; Idam. Properti. Dindymus &
sacra fabricata inuēta Cybele. Catul. Dea ma-
gna: dea Cybele: dea dñā dindymi. Virg. ænei.
ix. Ire per alta. Dindyma mons est Phrigiæ: te-
ste Seruio.

Didymi. Require in dictione Didyme.

Didymus. Ibidem.

Dicula. Require in dicti. Dies.

Diespiter cū i latino vtrobiq; scribitur: & Iuppi-
ter dictus est: quasi dei pater: & facit in genitio
diespiteris vel diespiteris: teste Priscia. Macrobi?
in saturna. Ipsi quoq; Romani diespitrē Iouē
appellabant.

Dies (ut tradit Probus) scem. tm generis est. Nā
(ut ait) nullū inuenitur nomen mascu. generis:
quod habeat ablatiuū singularē in c productū
Tam parua in re q̄ vehemēter Probus errauit
teste em Priscia. ceterisq; grāmaticis tam maf.
q̄ scemini. generis dies est. Luca. lib. ij. Pro fata
quis ille: quis fuit ille dies. Virg. li. ænei. iij. Ille
dies primus læti: primusq; malorū causa fuit.
Meridies tamē masculi. tm generis est: teste Pri-
sciano: Terenti. in Adelphis. Præterea meridie
ipso faciā: ut stypulā colligat: vbi Donatus ait